

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i (...) w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Justyna Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2019 r. we W.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko FLORIAN Spółdzielni Pracy Usług (...) we W.

o zapłatę nadwyżki bilansowej

I. zasądza na rzecz powoda M. K. od strony pozwanej FLORIAN Spółdzielni Pracy Usług (...) we W. kwotę 1825,04 zł (tysiąc osiemset dwadzieścia pięć złotych cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 października 2017 r. do dnia zapłaty tytułem nadwyżki bilansowej za rok 2016;

II. zasądza na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 705 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a w tym 675 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 61,25 złotych tytułem brakującej opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód M. K. pozwem z dnia 27.03.2018r., skierowanym do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) Spółdzielni Pracy Usług (...) we W. kwoty 1.825,04 zł tytułem należności pochodzącej z podziału części nadwyżki bilansowej za rok 2016 wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14.10.2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu roszczeń pozwu powód wskazał, że był członkiem Spółdzielni Pracy Usług (...) we W.. W dniu 19.01.2015r. został wykluczony z członkostwa w Spółdzielni. Z tytułu członkostwa powód posiadał udziały w Spółdzielni o wartości 4.562,60 zł. Spółdzielnia wypłaciła powodowi te udziały dopiero w dniu 25.01.2017r. Powód podniósł, iż zgodnie z art. 18 §2 pkt.5 ustawy z dnia 16.09.1982r. Prawo spółdzielcze, członek spółdzielni ma prawo udziału w nadwyżce bilansowej.

Z kolei w myśl art. 77 § 4 tej ustawy: „Jeżeli podział części nadwyżki bilansowej między członków ma nastąpić w formie oprocentowania udziałów, w podziale tym uwzględnia się byłych członków (ich spadkobierców), którym przysługują roszczenia o wypłatę udziałów.”

Powód zarzucił, że aż do 2017 roku przysługiwało mu roszczenie o wypłatę udziałów. Jednakże pomimo ustania jego członkostwa w pozwanej Spółdzielni i wypłacenia mu udziałów dopiero w 2017r., Spółdzielnia nie wypłaciła mu należności z tytułu podziału części nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów członka spółdzielni. Pismem z dnia 25.09.2017r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty należności dochodzonej pozwem. Spółdzielnia odebrała wezwanie w dacie 13.10.2017r., ale odmówiła wypłaty.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny, nakazem zapłaty z dnia 29.03.2018r., sygn. akt I Nc 805/18, wydanym w postępowaniu upominawczym, nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz powoda kwotę 1.825,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 14.10.2017r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 607,50 zł (k.38).

Strona pozwana - (...) Spółdzielnia Pracy Usług (...) we W. w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty z dnia 29.03.2018r. (k.41-43).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Zarzuciła, iż członkostwo powoda w Spółdzielni ustało w dacie 19.01.2015r. i powód nie świadczył pracy na rzecz pozwanej Spółdzielni od tego momentu, więc nie przyczynił się do powstania nadwyżki bilansowej za rok 2016. Dlatego w ocenie strony pozwanej zgłoszone przez powoda żądanie partycypacji w części wyniku finansowego za rok 2016 jest niezgodne z obowiązującymi przepisami i z zasadami współzycia społecznego. Zdaniem strony pozwanej przepis art. 77 §4 ustawy Prawo spółdzielcze nie może być interpretowany w oderwaniu od treści art. 183 tej ustawy, a zgodnie z którym udział w nadwyżce finansowej w spółdzielni pracy jest formą wynagrodzenia za pracę.

Strona pozwana zarzuciła również, iż w dacie podjęcia uchwały o podziale wyniku finansowego, tj. w dniu 14 czerwca 2017r. powodowi nie przysługiwało już roszczenie o wypłatę udziałów, gdyż zostały one mu zwrócone w dniu 25.01.2017r. Dodatkowo, w kwocie udziałów członkowskich przeznaczonych do oprocentowania nie były brane pod uwagę udziały powoda.

Ponadto zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, sposób podziału nadwyżki bilansowej należy do wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia członków.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 20.06.2018r., sygn. akt I C 576/18, stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (k.56).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony u strony pozwanej (...) Spółdzielnia Pracy Usług (...) we W. w okresie od dnia 05.05.2010r. do dnia 23.01.2015r., początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny, następnie na czas określony, a od dnia 01.04.2011r. w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, ostatnio na stanowisku kominiarza, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 7.252,93 zł brutto (5.120,28 zł netto).

Uchwałą Zarządu pozwanej Spółdzielni Pracy Nr (...) / (...) z dnia 15.04.2014r., powód został przyjęty w poczet członków Spółdzielni Pracy Usług (...) we W. z dniem 15.04.2014r.

Powód M. K. pismem z dnia 30.12.2014r. zwrócił się do strony pozwanej z prośbą o rozwiązanie z nim umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron, z dniem 31.12.2014r., jednakże strona pozwana nie wyraziła na to zgody.

Powód zaprzestał świadczenia pracy na rzecz strony pozwanej począwszy od 01.01.2015r. Pismem z dnia 08.01.2015r. zwrócił się do pozwanej Spółdzielni o rozwiązanie z nim stosunku pracy, wydanie mu świadectwa pracy i o „rozliczenie środków materialnych przypisanych jego osobie”.

W tej sytuacji uchwałą Rady Nadzorczej Spółdzielni Nr (...) / (...) z dnia 19.01.2015r. powód został wykluczony z członkostwa w pozwanej Spółdzielni. Strona pozwana wskazała powodowi w świadectwie pracy, iż rozwiązanie stosunku pracy z nim nastąpiło na podstawie art. 193 §1 i §4 ustawy Prawo spółdzielcze w zw. z art. 52 §1 k.p. (art. 193 § 4 ustawy Prawo spółdzielcze stanowi: „Wykluczenie członka, który był zatrudniony na podstawie spółdzielczej umowy o pracę, pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa pracy wiążą z rozwiązaniem przez zakład pracy umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.”.)

Dowód: - świadectwo pracy powoda, pisma powoda z 30.12.2014r. i z 08.01.2015r. – w aktach osobowych powoda;

- uchwała Zarządu Nr 013/04/2014 z dnia 15.04.2014r.– w aktach osobowych powoda;

- zaświadczenie o wynagrodzeniu powoda: k.113,

- uchwała Rady Nadzorczej Nr 02/01/2015 z dnia 19.01.2015r.: k.11-12;

- przesłuchanie powoda: k.155;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Prezesa Zarządu P. B.: k.155.

Pismem z dnia 28.02.2015r. pozwana Spółdzielnia poinformowała powoda, że stan udziałów powoda w Spółdzielni na dzień 31.12.2014r. wynosi 4.562,60 zł.

Zgodnie z § 34 ust.1 statutu Spółdzielni, udział byłego członka wypłaca się na podstawie zatwierdzonego przez walne zgromadzenie sprawozdania finansowego tego roku, w którym członek przestał należeć do Spółdzielni. Wpłata powinna nastąpić w terminie do 6 miesięcy od dnia zatwierdzenia sprawozdania (k.25 odwrót).

Z kolei w myśl § 85 statutu: zysk Spółdzielni, po pomniejszeniu o podatek dochodowy i inne obciążenia obowiązkowe wynikające z odrębnych przepisów ustawowych, stanowi nadwyżkę bilansową.

Jak stanowi § 87 statutu, podział nadwyżki bilansowej między członków następuje zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia w formie ich wynagrodzenia za pracę, oprocentowania udziałów członkowskich oraz na inne cele, w szczególności na: cele socjalne i mieszkaniowe, nagrody dla członków i pracowników Spółdzielni oraz na działalność społeczną i kulturalno-oświatową.

Część nadwyżki bilansowej przeznaczonej do podziału w formie wynagrodzenia za pracę dzieli się między członków proporcjonalnie do sumy osiągniętego przez członków wynagrodzenia bieżącego w roku, za który nadwyżka jest dzielona (§ 88 ust.1 statutu).

Natomiast jeżeli podział nadwyżki bilansowej pomiędzy członków następuje w formie oprocentowania udziałów, w podziale tym uwzględnia się także byłych członków i ich spadkobierców, którym przysługują roszczenia o wypłatę udziałów (§ 89 zdanie 1 statutu – karta 31 odwrót).

Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy (§ 92 ust.2 statutu).

Strona pozwana aż do czasu sprawy powoda, zawsze stosowała się do zapisów własnego statutu i stałą praktyką było wypłacanie przez Spółdzielnię części nadwyżki bilansowej byłym członkom Spółdzielni za rok, w którym Spółdzielnia nie zwróciła im jeszcze udziałów i tymi udziałami dysponowała. Bez znaczenia pozostawała okoliczność, z jakich przyczyn dana osoba przestała być członkiem Spółdzielni. Statut Spółdzielni w żaden sposób nie wyłącza prawa

byłych członków, którzy zostali wykluczeni na podstawie art. 193 ustawy Prawo spółdzielcze, do udziału w nadwyżce bilansowej, jeśli nadal przysługują im roszczenia o wypłatę udziałów.

Udziały byłych członków Spółdzielni zapewniały bieżącą płynność finansową Spółdzielni; Spółdzielnia swobodnie dysponowała pieniężnymi udziałami byłych członków aż do czasu ich zwrotu.

Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 28.02.2015r.: k.13;

- Statut pozwanej Spółdzielni: k.21-32;

- zeznania świadków: A. W.: k.154, W. G.: k.154-155.

Powód został wykluczony ze Spółdzielni Pracy Usług (...) we W. w dniu 19.01.2015r.

Zgodnie z powyżej przytoczoną treścią § 34 ust.1 statutu pozwanej Spółdzielni, udziały członkowskie powoda powinny mu zostać wypłacone w terminie do 6 miesięcy licząc od dnia zatwierdzenia przez walne zgromadzenie Spółdzielni sprawozdania finansowego tego roku, w którym powód przestał należeć do Spółdzielni, czyli od dnia zatwierdzenia przez walne zgromadzenie sprawozdania finansowego za rok 2015r.

Zatwierdzenie sprawozdania finansowego za rok 2015 nastąpiło w czerwcu 2016 roku. Zatem do końca grudnia 2016r. pozwana Spółdzielnia była zobowiązana do wypłacenia powodowi posiadanych przez niego udziałów członkowskich.

Praktyką było wypłacanie udziałów byłym członkom Spółdzielni w formie przelewu bankowego na konto bankowe, na które wcześniej otrzymywali oni wynagrodzenie za pracę. Wynagrodzenie za pracę było wypłacane powodowi na konto bankowe. Powód nie zmienił numeru rachunku bankowego, na które było mu wypłacane wynagrodzenie za pracę w Spółdzielni.

Udziały w Spółdzielni w kwocie 4.562,60 zł strona pozwana zwróciła powodowi z opóźnieniem, bo w dniu 25.01.2017r., a nie do końca grudnia 2016r.

Ponadto pozwana Spółdzielnia wypłaciła powodowi należność z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2015 w formie oprocentowania udziałów powoda, natomiast odmówiła wypłaty takiej należności na rzecz powoda z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2016.

W dniu 14 czerwca 2017r. walne zgromadzenie członków pozwanej Spółdzielni podjęło uchwałę nr 9 w przedmiocie podziału nadwyżki bilansowej Spółdzielni za rok 2016: 5 % nadwyżki przeznaczono na fundusz zasobowy, 15% na cele rozwojowe Spółdzielni, 5% na bieżącą działalność Rady Nadzorczej, 75 % na oprocentowanie udziałów członków Spółdzielni.

W § 2 uchwały nr 9 postanowiono, iż na podstawie § 87 statutu Spółdzielni, podział części nadwyżki netto pomiędzy członków Spółdzielni nastąpi w formie oprocentowania udziałów członkowskich posiadanych przez członków Spółdzielni na dzień 31.12.2016r. (k.18 odwrót).

W dniu 31.12.2016r. powodowi nadal przysługiwało roszczenie o wypłatę posiadanych przez niego udziałów w Spółdzielni, gdyż na ten dzień Spółdzielnia nadal nie zwróciła powodowi tych udziałów i w dalszym ciągu nimi dysponowała.

W tej sytuacji powód pismem z dnia 25.09.2017r., doręczonym stronie pozwanej w dniu 10.10.2017r., wezwał stronę pozwaną do zapłacenia na jego rzecz kwoty 1.825,04 zł tytułem części nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów członków Spółdzielni, wraz z ustawowymi odsetkami, w terminie 3 dni od otrzymania tego wezwania.

Strona pozwana odmówiła uczeniu zadość wezwaniu powoda.

Dowód: - przelew udziałów powoda: k.14;

- protokół walnego zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni z dnia 14.06.2017r.: k.15-20;

- wezwanie do zapłaty wraz z dowodem jego doręczenia: k.33-35;

- przesłuchanie powoda: k.155;

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Prezesa Zarządu P. B.: k.155.

Należna powodowi kwota z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów powoda w pozwanej Spółdzielni wynosi 1.825,04 zł.

Dowód: - pismo strony pozwanej z 31.10.2018r.: k.136.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione podlegało w całości uwzględnieniu.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych powoda, na statucie pozwanej Spółdzielni oraz na protokole walnego zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni z dnia 14.06.2017r.

Sąd uznał także za w pełni wiarygodny dowód w sprawie zeznania świadka A. W. – byłej głównej księgowej u strony pozwanej, która w sposób rzeczowy, jasny i konkretny wyjaśniła zasady podziału nadwyżki bilansowej u strony pozwanej, w tym z uwzględnieniem byłych członków Spółdzielni. Natomiast zeznania świadka W. G. – byłego prezesa zarządu strony pozwanej, niewiele wniosły do sprawy, gdyż były bardzo lakoniczne i świadek większości rzeczy nie pamiętał.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego sprawy także w oparciu o dowód z przesłuchania obu stron postępowania. W charakterze strony pozwanej został przesłuchany aktualny prezes zarządu pozwanej Spółdzielni (...).

Sąd uznał, iż nie sposób zgodzić się z twierdzeniem prezesa zarządu strony pozwanej, że statut pozwanej Spółdzielni jest błędny i dlatego nie wypłacono powodowi należności z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów powoda w pozwanej Spółdzielni.

W rozpoznawanej sprawie bezsporna pomiędzy stronami była wysokość roszczenia powoda. Bowiem w wykonaniu zobowiązania Sądu strona pozwana pismem z dnia 31.10.2018r. wskazała, iż w istocie należna powodowi kwota z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów powoda w pozwanej Spółdzielni, wynosi 1.825,04 zł, czyli odpowiada kwocie dochodzonej pozwem.

Strona pozwana zakwestionowała jednak roszczenie powoda co do samej zasady. Wobec tego w pierwszej kolejności wskazać należy, iż w myśl art. 75 ustawy z dnia 16.09.1982r. Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 1982r., Nr 30, poz.210 z późn.zm.): „Zysk spółdzielni, po pomniejszeniu o podatek dochodowy i inne obciążenia obowiązkowe wynikające z odrębnych przepisów ustawowych, stanowi nadwyżkę bilansową.”

Ponadto zgodnie z art. 77 § 2 ustawy, „Zasady podziału nadwyżki bilansowej między członków spółdzielni określa statut.”

Art. 77 § 4 cyt. ustawy stanowi również, iż: „Jeżeli podział części nadwyżki bilansowej między członków ma nastąpić w formie oprocentowania udziałów, w podziale tym uwzględnia się byłych członków (ich spadkobierców), którym przysługują roszczenia o wypłatę udziałów.”

Powyższym przepisom ustawowym odpowiadają zapisy statutu pozwanej Spółdzielni Pracy Usług (...) we W..

I tak w myśl § 85 statutu: zysk Spółdzielni, po pomniejszeniu o podatek dochodowy i inne obciążenia obowiązkowe wynikające z odrębnych przepisów ustawowych, stanowi nadwyżkę bilansową.

Z kolei § 87 statutu stanowi, iż podział nadwyżki bilansowej między członków następuje zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia w formie ich wynagrodzenia za pracę, oprocentowania udziałów członkowskich oraz na inne cele, w szczególności na: cele socjalne i mieszkaniowe, nagrody dla członków i pracowników Spółdzielni oraz na działalność społeczną i kulturalno-oświatową.

W tym miejscu, biorąc pod uwagę treść cytowanego powyżej § 87 statutu strony pozwanej, odnieść się należy do podniesionego przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu, że przepis art. 77 §4 ustawy Prawo spółdzielcze nie może być interpretowany w oderwaniu od treści art. 183 tej ustawy, a zgodnie z którym udział w nadwyżce finansowej w spółdzielni pracy jest formą wynagrodzenia za pracę.

Wskazany zapis § 87 statutu pozwanej Spółdzielni w sposób wyraźny bowiem przewiduje wynagrodzenie za pracę oraz oprocentowanie udziałów członkowskich, jako dwie odrębne formy podziału nadwyżki bilansowej Spółdzielni.

Ponadto o sposobie rozdzielenia części nadwyżki bilansowej przeznaczonej do podziału w formie wynagrodzenia za pracę stanowi § 88 statutu, zaś o podziale nadwyżki bilansowej następującej w formie oprocentowania udziałów stanowi - całkowicie odrębnie - § 89 statutu strony pozwanej.

I właśnie § 89 statutu pozwanej Spółdzielni odpowiada w swej treści cyt. powyżej art. 77 § 4 ustawy z dnia 16.09.1982r. Prawo spółdzielcze.

Zgodnie z § 89 zdanie 1 statutu: „Jeżeli podział nadwyżki bilansowej pomiędzy członków następuje w formie oprocentowania udziałów, w podziale tym uwzględnia się także byłych członków i ich spadkobierców, którym przysługują roszczenia o wypłatę udziałów.”

Skoro zapisy statutu pozostają w zgodzie z przepisami prawa – tj. z przepisami ustawy Prawo spółdzielcze, to nie sposób zgodzić się z twierdzeniem prezesa zarządu strony pozwanej że „statut jest błędny” oraz z argumentacją strony pozwanej podniesioną w sprzeciwie od nakazu zapłaty, iż „zgłoszone przez powoda żądanie partycypacji w części wyniku finansowego za rok 2016 jest niezgodne z obowiązującymi przepisami i z zasadami współzycia społecznego.”

Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, że powód nie świadczył pracy na rzecz strony pozwanej w 2015r. i w 2016r., gdyż jego członkostwo w pozwanej Spółdzielni wygasło w dniu 19 stycznia 2015r. Bowiem zgodnie z brzmieniem cyt. § 89 statutu, w podziale nadwyżki bilansowej w formie oprocentowania udziałów uwzględnia się wszystkich byłych członków Spółdzielni i ich spadkobierców, którym przysługują roszczenia o wypłatę udziałów.

Statut (i także ustawa Prawo spółdzielcze) nie uzależniają prawa do udziału w podziale nadwyżki bilansowej od konieczności świadczenia pracy w danym roku obrachunkowym na rzecz Spółdzielni. Istotnym jest nie okoliczność, czy osoba uprawniona do udziału w podziale nadwyżki bilansowej świadczyła pracę w okresie, za który podział następuje, lecz fakt dysponowania w tym okresie czasu przez Spółdzielnię udziałami członka lub byłego członka Spółdzielni.

Jak zeznała świadek A. W., która była główną księgową u strony pozwanej: „Osoba nie będąca już członkiem Spółdzielni, ale posiadająca niezwrócone udziały, otrzymywała dywidendę w formie oprocentowania tych udziałów, to było zawsze praktykowane, zgodnie ze statutem, z paragrafem 89. (...) Te udziały byłych członków Spółdzielni zapewniały bieżącą płynność finansową Spółdzielni. Byli członkowie przyczyniają się do powstania nadwyżki bilansowej; Spółdzielnia dysponuje udziałami tych byłych członków.”

W tym miejscu dodatkowo podnieść należy, iż także nie ma żadnego znaczenia w sprawie okoliczność, z jakich przyczyn dana osoba przestała być członkiem Spółdzielni. Statut Spółdzielni w żaden sposób nie wyłącza prawa

byłych członków, którzy zostali wykluczeni na podstawie art. 193 ustawy Prawo spółdzielcze, do udziału w nadwyżce bilansowej, jeśli nadal przysługują im roszczenia o wypłatę udziałów.

Ponadto nie zasługuje na uwzględnienie zarzut strony pozwanej, że w dacie podjęcia uchwały o podziale wyniku finansowego, tj. w dniu 14 czerwca 2017r. powodowi nie przysługiwało już roszczenie o wypłatę udziałów, gdyż zostały one mu zwrócone w dniu 25.01.2017r.

Faktycznie strona pozwana w dniu 25.01.2017r. zwróciła powodowi posiadane przez niego udziały w pozwanej Spółdzielni (z opóźnieniem, gdyż zgodnie z § 34 statutu powinno to być nastąpić do końca grudnia 2016r.).

Jednakże walne zgromadzenie członków pozwanej Spółdzielni w dniu 14 czerwca 2017r. podjęło uchwałę nr 9 w przedmiocie podziału nadwyżki bilansowej Spółdzielni za rok 2016, postanawiając, iż na podstawie § 87 statutu Spółdzielni, podział części nadwyżki netto pomiędzy członków Spółdzielni nastąpi w formie oprocentowania udziałów członkowskich posiadanych przez członków Spółdzielni na dzień 31.12.2016r., a nie na dzień podejmowania tej uchwały.

Zaś w dacie 31.12.2016r. powodowi nadal przysługiwało roszczenie o wypłatę posiadanych przez niego udziałów w Spółdzielni, gdyż na ten dzień Spółdzielnia nadal nie zwróciła powodowi tych udziałów i w dalszym ciągu nimi dysponowała.

Tym samym powód spełnił wszystkie przesłanki ustawowe i statutowe do wypłacenia mu należności z tytułu podziału nadwyżki bilansowej za rok 2016 w formie oprocentowania udziałów powoda w pozwanej Spółdzielni posiadanych przez niego w dniu 31.12.2016r.

Twierdzenie strony pozwanej, że w kwocie udziałów członkowskich przeznaczonych do oprocentowania nie były brane pod uwagę udziały powoda jest całkowicie gołosłowne i nie zostało udowodnione przez stronę pozwaną. A nawet jeśli by tak było – to byłoby to sprzeczne z § 89 statutu strony pozwanej i z art. 77 §4 ustawy Prawo spółdzielcze.

Na koniec dodać należy, iż nikt nie odmawia walnemu zgromadzeniu członków Spółdzielni prawa do ustalenia sposobu podziału nadwyżki bilansowej w Spółdzielni – pod warunkiem jednak, że następuje to zgodnie z przepisami prawa, tj. z przepisami ustawy Prawo spółdzielcze i postanowieniami statutu danej Spółdzielni.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd w pkt. I-wszym sentencji wyroku, na podstawie cyt. powyżej przepisów art. 77 §4 ustawy Prawo spółdzielcze i § 89 statutu strony pozwanej, zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej dochodzoną pozwem kwotę 1.825,04 zł tytułem należności z podziału części nadwyżki bilansowej strony pozwanej za rok 2016.

Orzeczenie o odsetkach ustawowych za opóźnienie w płatności należnej powodowi kwoty głównej roszczenia Sąd oparł na treści art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 455 k.c., zasądzając je od dnia 14.10.2017r., tj. od dnia następującego po wyznaczonym stronie pozwanej przez powoda 3-dniowym terminie do dokonania zapłaty tej kwoty w wezwaniu doręczonym pozwanej w dacie 10.10.2017r.

W punkcie II-gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie, koszty procesu poniesione przez powoda jako stronę wygrywającą proces obejmowały koszty zastępstwa procesowego wynoszące 675 zł. Wskazane koszty zastępstwa procesowego ustalone zostały w oparciu o § 2 pkt 3 w zw. z § 9 ust.1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800). Stawka ta przed Sądem Pracy stanowi 75% stawki podstawowej i obliczona została od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie (1.825,04 zł).

Ponadto, tytułem zwrotu kosztów procesu, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda uiszczoną przez powoda część opłaty sądowej od pozwu w kwocie 30 zł (znakami opłaty sądowej karta 4 odwrot). Łącznie w pkt. II-gim sentencji wyroku Sąd zasądził na rzecz powoda sumę 705 zł.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach sądowych biorąc za podstawę art. 98 §1 k.p.c., wyrażający zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu oraz przepisy art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398). Na tej podstawie Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa brakującą kwotę 61,25 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód przed Sądem Pracy był zwolniony z mocy ustawy. Cała stosunkowa opłata sądowa od pozwu obliczona jako 5% od wartości przedmiotu sporu wynosiła 91,25 zł. Powód wnosząc pozew do Sądu Cywilnego uiścił 30 zł tytułem opłaty sądowej, a zatem strona pozwana winna zapłacić na rzecz Skarbu Państwa brakującą opłatę w kwocie 61,25 zł.

Zgodnie bowiem z uchwałą SN z dnia 05.03.2007r., Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do Sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy. (por. uchwała SN z 05.03.2007; sygn. I PZP 1/07; publ. OSNP 2007/19-20/269).

W punkcie IV-tym sentencji wyroku, Sąd, na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I-wszym rygor natychmiastowej wykonalności w całości, gdyż kwota jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda wskazana w zaświadczeniu strony pozwanej o wysokości zarobków powoda, tj. kwota 7.252,93 zł brutto przewyższa kwotę zasądzoną w pkt. I-wszym wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.